

УДК 339.543

Іванов Є. І.

Державний науково-дослідний інститут інформатизації та моделювання економіки

ТАРИФНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІМПОРТУ В СИСТЕМІ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

У статті розглянуто сучасні особливості застосування в Україні тарифних заходів регулювання імпорту. Проаналізовано динаміку лібералізації вітчизняного тарифного режиму у зв'язку зі вступом до Світової організації торгівлі та укладанням двосторонніх угод про вільну торгівлю. Окреслено наслідки запровадження Україною додаткового імпортного збору у зв'язку з погіршенням стану платіжного балансу в 2015 р. Визначено особливості впливу імпортних мит на торговельно-економічні відносини з іншими країнами в умовах інтеграції до глобальних ланцюгів доданої вартості.

Ключові слова: імпортне мито, тарифне регулювання, додатковий імпортний збір, тарифні води, зона вільної торгівлі, глобальні ланцюги доданої вартості.

Постановка проблеми. Митний тариф як традиційний інструмент регулювання міжнародних товарних потоків залишається найбільш розповсюдженим механізмом зовнішньоторговельної політики усіх без винятку країн світу. Завдяки своїй здатності впливати на витрати виробництва та торговельний прибуток суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності (далі – ЗЕД) митний тариф забезпечує можливість прямого й опосередкованого втручання держави у сферу підприємництва й приватних економічних інтересів з метою формування ефективної товарної та географічної структури зовнішньої торгівлі країни. Незважаючи на тенденцію все більшого використання у міжнародній практиці нетарифних заходів, митні тарифи досі виконують низку важливих функцій у системі зовнішньоторговельної політики держав: обмежують обсяги торгівлі, вирівнюють умови міжнародної конкуренції, спрямовують діяльність суб'єктів ЗЕД відповідно до загальнонаціональних економічних інтересів тощо. Таким чином, аналіз поточного стану тарифного регулювання імпорту залишається вагомим чинником визначення зовнішньоторговельного режиму України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню особливостей формування й розвитку вітчизняної системи митно-тарифного регулювання зовнішньої торгівлі присвячено фахові публікації провідних вчених-економістів, зокрема А. Мазаракі [1], С. Хамініч [2], О. Дяченко [3], Т. Мельник [4], Л. Савош [5] та багатьох інших. Їх наукові доробки зробили вагомий внесок у визначення ключових теоретичних засад і принципів митно-тарифного регулювання міжнародної торгівлі на сучасному етапі. При цьому ними розвинуто ґрунтовну методологію аналізу й прогнозування наслідків застосування тарифних заходів як інструменту зовнішньоторговельної політики держави.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Однак сучасні особливості розвитку світового господарства та міжнародних економічних відносин, що пов'язані, зокрема, з поширенням глобальних ланцюгів доданої вартості, зумовлюють необхідність розгляду принципово нових аспектів впливу митних тарифів на здійснення зовнішньоторговельних відносин. Водночас обраний Україною курс на європейську інтеграцію, починаючи з 2016 р., призвів до суттєвої трансформації вітчизняного митно-тарифного режиму щодо країн ЄС у зв'язку з введенням в дію положень Угоди про поглиблену та всеосяжну зону вільної торгівлі. Все це визначає необхідність проведення подальших досліджень тарифного регулювання імпорту в системі зовнішньоторговельної політики України.

Метою статті є визначення характерних особливостей тарифного регулювання імпорту в Україні, його впливу та значення у формуванні режиму зовнішньої торгівлі в сучасних умовах інтеграції української економіки до світового господарства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Правовою основою вітчизняного тарифного регулювання імпорту є Закон України «Про митний тариф України» від 19 вересня 2014 р. [6], який увібрав у себе весь перелік тарифних зобов'язань нашої держави перед Світовою організацією торгівлі після закінчення перехідного періоду членства в ній у 2013 р. У зв'язку зі вступом до СОТ Україна зв'язала (встановила максимально можливий рівень підняття) імпортні тарифи за всіма товарними позиціями Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі – УКТЗЕД). Для 99% товарних позицій тарифи зв'язані в адвалерних ставках, специфічні ставки встановлені на пивні напої, ігристі вина та деякі тютюнові вироби. Альтернативні ставки залишилися тільки для двох товарних позицій: складені спиртні продукти та настоянки з вмістом спирту.

Таблиця 1

Динаміка ставок митних тарифів на імпорт в Україну
за режимом найбільшого сприяння (РНС) у 2005 і 2015 рр. та їх зв'язаний рівень, %

Товарні групи ¹	2005		2015		Зв'язані під час вступу до СОТ
	С. а. ²	С. з. ²	С. а.	С. з.	
За всією номенклатурою	6,5	7,0	4,9	2,7	6,1
Сільськогосподарські товари	13,8	18,2	9,6	6,7	10,8
Промислові товари	4,4	6,1	3,6	2,4	4,9

Примітки:

¹ Поділ на сільськогосподарські та промислові товарні групи здійснено за методологією СОТ.

² С. а. – середньоарифметичний рівень, С. з. – середньозважений рівень.

Джерело: побудовано автором на основі [7, с. 15; 8, с. 38]

Таблиця 2

Структура імпорتنих тарифних ставок України за РНС за товарними групами у 2015 р., %

Товарні групи	Середньоарифметична ставка	Діапазон ставок	Частка нульових ставок
За всією номенклатурою	4,9	0-283,2	37,9
Сільськогосподарські товари	9,6	0-283,2	14,9
Тваринна продукція	11,5	0-20	6,6
Молочна продукція	10,0	10-10	0,0
Фрукти й овочі	10,8	0-20	13,2
Кава і чай	7,6	0-20	21,8
Зернові і вироби з них	11,8	0-20	3,4
Рослинні і тваринні жири	8,6	0-30	17,6
Цукор та вироби з нього	15,8	5-50	0,0
Напої і тютюнові вироби	6,7	0-283,2	21,6
Бавовна	1,2	0-5	50,0
Промислові товари	3,6	0-25	43,9
Риба і рибна продукція	2,9	0-20	57,1
Мінеральні ресурси і метали	2,9	0-20	51,8
Продукція хімічної галузі	3,2	0-6,5	37,6
Папір, деревина і меблі	0,6	0-12	93,5
Текстиль	3,9	0-12,5	32,4
Одяг	11,4	0-12	0,9
Взуття	6,2	0-25	18,8
Механічне обладнання	2,2	0-10	50,2
Електричні машини	3,6	0-25	44,4
Транспортні засоби	5,3	0-20	32,7
Нафта	1,9	0-10	68,7

Джерело: побудовано автором на основі [9]

Середньоарифметичний зв'язаний тариф України становить 6,1% за всією товарною номенклатурою, 10,8% для сільськогосподарської продукції та 4,9% для промислових товарів (див. табл. 1).

Тарифні ставки на імпорт товарів зазнали скорочення впродовж останнього десятиріччя у зв'язку з підготовкою та набуттям України членства в СОТ. Середньоарифметичну ставку РНС за всією номенклатурою було знижено з 6,5% у 2005 р. до 4,9% станом на 2015 р., для сільськогосподарської продукції цей показник скоротився з 13,8 до 9,6%, для промислових товарів – з 4,4 до 3,6%. Наразі митні тарифи за цілою низкою товарних позицій встановлені на рівні, нижчому за зв'язаний. З одного боку, це свідчить про неповне використання Україною протекціоністського та фіскального потенціалу тарифних заходів, а з іншого – забезпечує можливість певного маневру в реалізації митно-тарифної політики в умовах розгортання кризових явищ.

Наведена динаміка ставок митного тарифу вказує також на те, що середньозважена ставка митного тарифу (яка в результаті урахування наявної структури імпорту відображає більш наближений до реального рівень тарифного захисту) продемонструвала значніший рівень скорочення, ніж середньоарифметична, – з 7,0% у 2005 р. до 2,7% у 2015 р. Відповідно, для сільськогосподарських товарів вона знизилась з 18,2 до 6,7%, для промислової продукції – з 6,1 до 2,4%. Більше того, якщо в 2005 р. середньозважена ставка була вищою за середньоарифметичну (7,0% проти 6,5%), то вже в 2015 р. вона стала нижчою – 2,7 проти 4,9%. Це свідчить про зростання частки в структурі вітчизняного імпорту товарів, що ввозяться за нульовими ставками мита.

Щодо країн, яким Україна не надає РНС, митні ставки є вищими для майже 14% товарних позицій. В усіх інших випадках вони ідентичні тим, які встановлені за РНС. Середньоарифметична ставка імпортного тарифу для країн, на які Україна не поширює РНС, становить 6,2%. Проте це не має значного впливу на динаміку її участі в міжнародній торгівлі, оскільки країни, що не торгують з Україною за РНС, посідають незначну частку у вітчизняному зовнішньоторговельному обороті. Слід зазначити, що Україна надає РНС і низці країн, які досі не набули членства в СОТ, зокрема Алжиру, Боснії та Герцеговині, Іраку, Ірану, Лівану, Лівії, Сан-Марино, Сербії та Сирії.

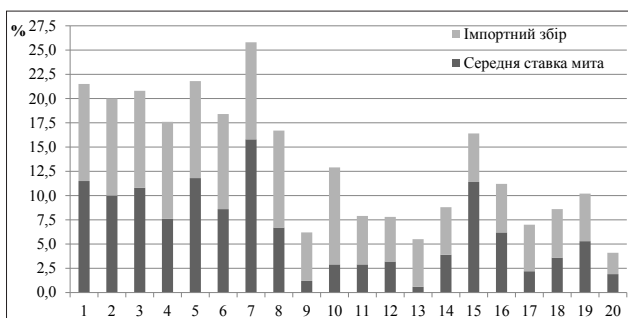
З метою збільшення обсягів інвестиційного імпорту та розвитку промислової кооперації Україна приєдналась до 16 так званих секторальних угод СОТ, більшість з яких передбачає встановлення нульової ставки тарифу за цілими товарними групами (сталь, іграшки, деревина, кольорові метали, фармацевтична продукція, папір, сільськогосподарська й будівельна техніки, меблі, товари, пов'язані з інформаційними технологіями, наукове та медичне обладнання). На продукцію хімічної промисловості встановлюється ставка в межах 5,5-6,5%, текстиль і одяг – від 0 до 17,5%. Державна підтримка, літако-, судно- та автомобілебудування полягає у звільненні від ввізного мита на матеріали і комплектуючі та застосуванні нульової ставки ПДВ.

Як наслідок, майже 38% тарифних ліній України зв'язано на нульовому рівні. Ставка зв'язаного тарифу на імпорт для 99% сільськогосподарських товарних позицій не перевищує 20%, для 95% товарних позицій серед промислової продукції ставка імпортного тарифу складає менше 15% (див. табл. 2).

Аналізуючи табл. 2, найбільші середні ставки імпортного мита в Україні спостерігають для цукру та виробів з нього (15,8%), зернових і виробів з них (11,8%), тваринної продукції (11,5%), одягу (11,4%). Окремі тарифні піки спостерігаються для алкогольних напоїв (адвалерний еквівалент специфічної ставки сягає 283,2%), цукру-сирцю (50%) та соняшникової олії (30%). Водночас найбільш лібералізованим, з точки зору тарифного захисту, є імпорт паперу, деревини й меблів (0,6%), бавовни (1,2%), нафти (1,9%) та механічного обладнання (2,2%).

За час членства України в СОТ зазначений рівень тарифного захисту зазнавав тимчасових, проте суттєвих змін, що діяли з 25 лютого 2015 р. до 1 січня 2016 р., коли було введено додатковий імпорتنний збір у зв'язку з погіршенням стану платіжного балансу. Згідно зі ст. XII ГАТТ «Обмеження для збереження рівноваги платіжного балансу», Україна застосувала право на введення обмежувачих заходів в торгівлі у формі додаткового імпортного збору у 10% на сільгосппродукцію та 5% на промислові товари з метою відвернути неминучу загрозу серйозного скорочення золотовалютних резервів. Цей захід стосувався, у тому числі імпорту з тих країн, з якими Україна має угоди про вільну торгівлю. Незважаючи на деякі винятки для товарів критичного імпорту, додатковий імпорتنний збір спричинив до суттєві зміни режиму зовнішньої торгівлі (див. рис. 1).

Ураховуючи додатковий імпорتنний збір, середньоарифметична ставка імпортного мита зросла до 10,9%, для сільськогосподарської продукції – до 19,3%, для промислових товарів – до 8,7%. Частка нульових тарифних ставок скоротилася до

1. Тваринна продукція	11. Мінеральні ресурси і метали
2. Молочна продукція	12. Продукція хімічної галузі
3. Фрукти й овочі	13. Папір, деревина і меблі
4. Кава і чай	14. Текстиль
5. Зернові і вироби з них	15. Одяг
6. Рослинні і тваринні жири	16. Взуття
7. Цукор та вироби з нього	17. Механічне обладнання
8. Напої і тютюнові вироби	18. Електричні машини
9. Бавовна	19. Транспортні засоби
10. Риба і рибна продукція	20. Паливо

Рис. 1. Структура імпорتنних тарифних ставок України за товарними групами з використанням додаткового імпортного збору у 2015 р., %

Джерело: побудовано автором на основі [8, с. 42]

2%, частка міжнародних тарифних піків (товарних позицій зі ставками понад 15%) зростає з 3,1 до 17,7%.

В умовах, коли національна економіка країни є значною мірою інтегрована у світове господарство через механізми транснаціоналізації виробництва й міжнародного кооперування, такі зміни призводять до негативних наслідків для її промисловості. На сучасному етапі надзвичайного поширення набули глобальні ланцюги доданої вартості – форма організації міжнародного бізнесу, що передбачає розподіл окремих стадій виробничого процесу в різних країнах і регіонах світу відповідно до їх конкурентних переваг. Українські товаровиробники також значною мірою залучені в ці процеси, адже частка імпортової сировини, що використовується у внутрішньому виробництві, складає 20,1% для харчової промисловості, 21,4% – для АПК, 47,4% – для металургії, 55,4% – для хімічної галузі промисловості [10].

Контрпродуктивність значного підняття митних тарифів на високому рівні інтеграції у світову економіку, побудовану за принципом формування глобальних ланцюгів доданої вартості, доводять результати моделювання впливу річного застосування додаткового імпортного збору на економіку України, здійсненого фахівцями Державного науково-дослідного інституту інформатизації й моделювання економіки. Відповідно до їх розрахунків, введення збору у 5–10% упродовж 2015 р. призвело до падіння вітчизняного ВВП на 6,4% (при тому, що загальне його падіння, склало близько 10%), зменшення обсягів внутрішнього виробництва – на 14,96%, а також скорочення валової доданої вартості в галузях економіки на 18,5% [11].

Таким чином, імпортні мита можуть чинити значні перешкоди для торгівлі в рамках глобальних ланцюгів доданої вартості. Це пояснюється тим, що навіть незначні тарифні ставки імпорتنних мит на сировину чи проміжну продукцію, стягнуті на кожному етапі виробничого ланцюга, в кінцевому випадку спричиняють до мультиплікативного ефекту зростання кінцевої вартості товару, адже мита стягуються не з новоствореної в рамках країни (доданої) вартості, а з загальної вартості продукції, яка перетинає кордон. Як результат – що менше доданої вартості формує індустріальний комплекс країни в системі міжнародного виробництва, то більш обтяжним виходить стягнення мита.

За оцінками експертів, стягнення 10-відсоткового ввізного мита з проміжної продукції впродовж 5 етапів її виробництва в рамках глобального ланцюга доданої вартості в середньому відповідає ставці мита на кінцеву продукцію у 34%, при подвоєнні кількості етапів цей показник сягає 75% [12, с. 18]. В економічних дослідженнях західних вчених такий показник називають ефективною ставкою мита, її розрахунки свідчать, що, зокрема, середня ефективна ставка ввізного мита США є на 17-відсоткових пунктів вищою за номінальну, на 71-му в. п. вища за відповідну ставку Гонконгу і на 171-му в. п. – Мексики [13, с. 41].

У намаганні усунути окреслені негативні наслідки від впливу імпорتنних мит на глобальну торгівлю уряди деяких країн практикують повернення відповідного стягненого платежу для тих

Таблиця 3

Імпортні мита України в рамках угод про вільну торгівлю в 2015 р., %

Торговельні партнери	Середньоарифметичні ставки ввізних мит			Частки нульових мит у відповідній категорії		
	Всі товари	С/г продукція	Промислові товари	Всі товари	С/г продукція	Промислові товари
ЄС ¹	2,7	7,5	1,1	70,9	35,6	82,6
ЄАВТ						
Ісландія	1,7	7,1	0,3	78,5	17,7	94,7
Норвегія	1,7	7,3	0,3	78,5	17,6	94,7
Швейцарія	1,7	7,4	0,3	78,4	17,2	94,7
СНД						
Молдова	0,1	0,3	0,0	99,7	98,6	100,0
Решта країн СНД ²	0,0	0,0	0,0	100,0	100,0	100,0
Македонія	0,5	2,0	0,01	94,6	19,8	94,8
Чорногорія	0,1	0,4	0,0	99,6	98,0	100,0
Грузія	0,01	0,2	0,0	98,9	94,5	100,0

Примітки:

¹ Запуск двосторонньої лібералізації торгівлі між Україною та ЄС в рамках поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі було перенесено на 1 січня 2016 р.

² Для РФ, Білорусі та Казахстану середньоарифметична ставка ввізного мита на сільгосппродукцію і всі товари, а також частка нульових мит у відповідних категоріях округлені до десятих.

Джерело: побудовано автором на основі [8, с. 40–41]

товарів, які зазнавши певної обробки в межах країни надалі спрямовуються на експорт. Однак організація таких відшкодувань вимагає побудови складної системи контролю, характерними ознаками якої стають тривалі й фінансово обтяжливі процедури збору відповідної документації й проведення аудиту, що зрештою має наслідком проблему надмірної бюрократизації митного адміністрування [14, с. 17]. Більшою мірою у вирішенні цих проблем може зарадити забезпечення самими країнами передбачуваної, стабільної та прозорої системи нарахування мита й визначення відповідності імпортованої продукції конкретним тарифним лініям у рамках чітко структурованого єдиного митного тарифу.

В Україні основним інструментом активізації участі в глобальних ланцюгах доданої вартості залишається укладання двосторонніх угод про вільну торгівлю. Завдяки цьому формуються більш сприятливі передумови для збільшення загального товарообігу та розширення географії й номенклатури експорту, а також відбувається відчутна лібералізація вітчизняного зовнішньоторговельного режиму. Україна має підписані угоди про вільну торгівлю з країнами ЄС, ЄАВТ, СНД, а також з Македонією, Чорногорією та Грузією. Наразі ведуться переговори про укладання таких угод з Туреччиною, Канадою та Ізраїлем. Тарифна лібералізація вітчизняного імпорту відповідно до цих угод є значно більшою, ніж в рамках СОТ, та охоплює найбільших торговельних партнерів України. Зокрема, за підсумками 2015 р. частка товарного імпорту з країн ЄС у загальному імпорті товарів в Україну становила 40,9%, з країн СНД – 27,5%, з країн ЄАВТ – 3,3% [15]. Таким чином, доступ на вітчизняний ринок за преференційним тарифним режимом (з урахуванням решти партнерів по вільній торгівлі) поширювався на понад 70% товарного імпорту, тоді як частка імпорту, що оподатковувалась за РНС, становила, відповідно, менше 30%. Ставки імпортих мит України в рамках угод про вільну торгівлю наведено в табл. 3.

Найбільш лібералізованим наразі є режим товарного імпорту в Україну з країн СНД. У рам-

ках угод про вільну торгівлю з ними нульові ставки мита встановлені на всі товари за рідкісними винятками. Зокрема, Україна залишила мито цукор (1701 УКТЗЕД) з РФ, Білорусі та Казахстану, а також мита на насіння цукрових буряків (1209 УКТЗЕД), лактозу й сироп лактози (1702 УКТЗЕД) та цукор (1701 УКТЗЕД) з Молдови. Ставки мит для цих винятків встановлені на рівні РНС, а саме 50% для цукру та 5% для насіння цукрових буряків, лактози і сиропу лактози.

Водночас найвищими залишають преференційні ставки мита на імпорт з ЄС: 7,5% для сільгосппродукції, 1,1% для промислових товарів і 2,7% за всією номенклатурою. Однак цей рівень ставок є тимчасовим і відповідає початку десятирічного перехідного періоду Угоди про асоціацію України з ЄС, встановленого у зв'язку з різним рівнем економічного розвитку сторін з метою надання українським товаровиробникам часу для адаптації до конкурентного середовища європейського ринку. Після закінчення перехідного періоду середня ставка на імпорт в Україну з ЄС сільгосппродукції становитиме 1,4%, промислових товарів – близько нуля, за всією номенклатурою – 0,3%.

Висновки. В Україні спостерігається стала тенденція до лібералізації тарифного регулювання імпорту у зв'язку з набуттям членства в СОТ та укладанням двосторонніх угод про вільну торгівлю. При цьому ці угоди відіграють ключову роль у цьому процесі, адже ними передбачається значно більший обсяг тарифних поступок для сторони країн, що постачають переважний обсяг товарів на вітчизняний ринок. Практика застосування Україною в 2015 р. додаткового імпортного збору не виправдала очікувань, адже високий рівень інтернаціоналізації та включення вітчизняного промислового комплексу до глобальних ланцюгів доданої вартості обумовив негативні наслідки для суб'єктів ЗЕД, що використовують іноземну сировину і комплектуючі для виробництва товарів з високим рівнем обробки. Відтак, актуальності набуває забезпечення Україною передбачуваних, стабільних та прозорих ставок імпортих мит.

Список літератури:

1. Мазаракі А. Зовнішньоторговельні аспекти конкурентної політики України в умовах СОТ : [монографія] / А. Мазаракі. – К. : КНТЕУ, 2008. – 309 с.
2. Хамініч С. Митно-тарифне регулювання в умовах інтеграції України до світового господарства : [монографія] / С. Хамініч ; Дніпропетровський національний ун-т ім. О. Гончара. – Д. : Наука і освіта, 2008. – 210 с.
3. Дьяченко О. Митно-тарифне регулювання в системі детермінант зовнішньоторговельного сектора України / О. Дьяченко, С. Литвин // Економічний простір. – 2014. – № 83. – С. 5–15.
4. Мельник Т. Тарифне регулювання у контексті членства України у СОТ / Т. Мельник // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2009. – № 2. – С. 5–12.
5. Савош В. Аналіз митно-тарифного регулювання міжнародної торгівлі України / Л. Савош, О. Шулім, К. Савош // Економічні науки. Серія «Облік і фінанси». – 2015. – Вип. 12(1). – С. 274–283.
6. Про Митний тариф України : Закон України від 19 вересня 2014 р. № 584-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/584-18>
7. Андрійчук В. Трансформація митного тарифу України у контексті членства в СОТ та спричинені нею зрушення у вітчизняній зовнішньоекономічній політиці за умов глобальних кризово-рецесійних явищ / В. Андрійчук, Є. Хрупов // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2011. – № 2. – С. 12–21.
8. Trade Policy Review: Ukraine // Report by the Secretariat of WTO. – Geneva : WTO, 2016. – 163 p.
9. Tariff Averages: Simple and Trade-Weighted Tariff Averages // WTO Tariff Analysis Online [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tao.wto.org>
10. Княжанський В. Запізнений консенсус: Через запровадження імпортного збору до кінця 2015 р. очікується втрата 6% ВВП / В. Княжанський // День. – 2015. – № 157. – [Електронний ресурс]. – Режиму доступу : <http://day.kiev.ua/uk/article/ekonomika/zapiznilyu-konsensus>
11. Калачова Г. Імпортих збір: шкідництво чи благо? / Г. Калачова // Економічна правда [Електронний ресурс]. – Режиму доступу : <http://pravda.com.ua/publications/2015/07/7/549585>
12. Ferrantino M. Using Supply Chain Analysis to Examine the Costs of Non-Tariff Measures (NTMs) and the Benefits of Trade Facilitation / M. Ferrantino. – Geneva : WTO, 2012. – 32 p.
13. Koopman R. Tracing Value-Added and Double Counting in Gross Exports / R. Koopman, Zh. Wang, S.J. Wei. – Cambridge : NBER publications, 2013. – 68 p.

14. Global Value Chains and Developing Countries: An Introduction / Sweden Kommerskollegium. – Stockholm : NBT, 2013. – 24 p.
15. Географічна структура зовнішньої торгівлі товарами України у 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режиму доступу : <http://ukrstat.gov.ua>

Иванов Е. И.

Государственный научно-исследовательский институт информатизации и моделирования экономики

ТАРИФНОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ИМПОРТА В СИСТЕМЕ ВНЕШНЕТОРГОВОЙ ПОЛИТИКИ УКРАИНЫ

Резюме

В статье рассмотрены современные особенности применения в Украине тарифных мер регулирования импорта. Проанализирована динамика либерализации отечественного тарифного режима в связи со вступлением в ВТО и заключением двусторонних соглашений о свободной торговле. Определены последствия введения Украиной дополнительного импортного сбора в связи с ухудшением состояния платежного баланса в 2015 г. Определены особенности влияния импортных пошлин на торгово-экономические отношения с другими странами в условиях интеграции в глобальные цепи добавленной стоимости.

Ключевые слова: импортная пошлина, тарифное регулирование, дополнительный импортный сбор, тарифные воды, зона свободной торговли, глобальные цепочки добавленной стоимости.

Ivanov E. I.

State Research Institute of Computerization and Modeling of Economy

TARIFF REGULATION OF IMPORT IN UKRAINIAN FOREIGN TRADE POLICY

Summary

The article deals with modern features of import tariff regulation in Ukraine. Dynamics of the domestic tariff regime liberalization due to accession to the WTO and conclusion of bilateral free trade agreements is analyzed. Consequences of adopting the additional import duty for balance-of-payments reasons in 2015 are outlined. Peculiarities of import duties impact on trade and economic relations with other countries in terms of integration into the global value chains are identified.

Key words: import duties, tariff regulation, additional import duty, tariff waters, free trade area, global value chains.